

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/307/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615208853
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6615208853.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivica Hanuskovej v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Advokátska kancelária v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému Y. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., M. XXX/XX, zastúpeného Mgr. Petrom Sitarčíkom, advokátom, Advokátska kancelária v Lučenci, Jókaiho 1, o zaplatenie 5.598,57 EUR s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 2C/17/2015-110 zo dňa 23. 02. 2016, takto

r o z h o d o l :

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.636,02 EUR s prísl., p o t v r d z u j e ;

II. výrok o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi pomernú časť súdneho poplatku v sume 221,43 EUR a trov právneho zastúpenia 473,59 EUR do 3 dní;

III. výrok, ktorým okresný súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, a ktorým zastavil konanie ohľadom sumy 636,77 EUR, zostáva nedotknutý.

IV. Žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.636,02 EUR s 9 % ročným úrokom z omeškania od 04. 07. 2012 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol, ohľadne sumy 636,77 EUR konanie zastavil a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania za súdny poplatok v sume 335,50 EUR a trovy právneho zastúpenia v sume 717,56 EUR do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Okresný súd zistil, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a. s. a žalovaný uzavreli dňa 21. 02. 2012 úverovú zmluvu č. 5012347, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 4.636,02 EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 56 mesačných splátkach po 132,37 EUR v celkovej sume 7.412,72 EUR. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky. Poskytnutá čiastka 4.636,02 EUR bola použitá na uhradenie dlhu žalovaného z jeho predchádzajúcich úverových zmlúv. Nepovažoval za potrebné preskúmať predchádzajúce zmluvy o pôžičkách, ktorá mal žalovaný možnosť napadnúť žalobou. Aktívna legitimácia žalobcu vyplývala zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01. 08. 2015. O pripustení zmeny na strane žalobcu súd rozhodol uznesením č. k. 2C/17/2015-32 z 30. 09. 2015. Úverovú zmluvu posúdil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá platne. Žalobca tvrdil, že ku dňu podania žaloby žalovaný dlhoval sumu 5.598,57 EUR. Podaním zo dňa 30. 11. 2015 zoberal žalobu čiastočne späť v časti, v ktorej sa domáhal zaplatenia

zmluvnej pokuty a poplatkov v sume 636,77 EUR. Ohľadne tejto sumy okresný súd konanie zastavil. Okresný súd mal zato, že poskytnutý úver je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov a žalobca má preto nárok len na zaplatenie reálne vyplatenej sumy. Zo zmluvy vyplýva, že žalovanému bola poskytnutá suma 4.636,02 EUR a žalovaného zaviazal uhradiť iba túto sumu a prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Keďže žalovaný dlžnú sumu neuhradil a dostal sa do omeškania, žalobca má nárok na 9 % ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy od 04. 07. 2012, ako bolo uplatnené v žalobe, kedy žalovanému uplynula lehota poskytnutá vo výzve na vrátenie dlžnej sumy zo dňa 23. 06. 2012.

3. Na právne posúdenie okresný súd uviedol § 52, § 53, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2, § 9 ods.1, ods. 2 a § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. O trovách konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v celej uplatnenej výške 1.053,06 EUR.

4. Žalovaný podal včas odvolanie proti rozsudku okresného súdu vo výrokoch, ktorými súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.636,02 EUR s prísl. a rozhodol o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania. Namietol, že rozhodnutie vychádzalo z nesprávnych skutkových zistení a právneho posúdenia a že rozhodnutie je nepreskúmateľné. Žalovaný v konaní preukazoval, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému účelový úver na uhradenie zostatku piatich spotrebiteľských úverov, ktoré dovtedy žalovanému poskytol. Išlo o Zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7087766 zo dňa 17. 02. 2011 v sume 3.000 EUR, Zmluvu o pôžičke č. 1013895203 zo dňa 07. 01. 2011 vo výške 377,90 EUR, Zmluvu o pôžičke č. 11319327 zo dňa 13. 04. 2010 vo výške 159,72 EUR, Zmluvu o pôžičke č. 11340415 zo dňa 25. 07. 2011 vo výške 518,70 EUR a Zmluvu o pôžičke č. 11321937 zo dňa 24. 06. 2010 vo výške 349,36 EUR. Žalovaný sa domáhal preskúmania podstatných náležitostí týchto zmlúv a tvrdil, že obsahovali len výšku mesačnej splátky bez toho, aby bola splátka rozdelená na istinu, úrok a iné poplatky. Z toho dôvodu sa poskytnuté úvery považujú za bezúročné a bez poplatkov. Právny predchodca žalobcu pri zosplatnení a zlúčení do jedného úveru zarátal aj úroky a poplatky, na ktoré nemal zákonný nárok. Poskytnutím úveru v sume 4.636,02 EUR sa snažil od žalovaného získať plnenie, na ktoré nemal zákonný nárok. Takéto konanie považuje žalovaný za nekalú obchodnú praktiku, za konanie v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti. Preto mal okresný súd úverovú zmluvu posúdiť ako neplatnú a nie priznať žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Okresný súd sa nevysporiadal s obranou žalovaného a rozhodnutie odôvodnil len tým, že žalovaný mal možnosť zmluvy napadnúť žalobou na súde. Ďalej v odvolaní namietal, že žalobcovi súd priznal náhradu trov, hoci v konaní mal úspech len čiastočný. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo zmenil tak, že žalobu zamietne. Súčasne uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť v celom rozsahu. Žalovaný v odvolaní zopakoval tvrdenia, ktoré uviedol v konaní na okresnom súde, ktorý zaujal záver, že zmluva bola uzavretá v súlade so zákonom. Žalovaný v čase jej uzavretia so zmluvou súhlasil a preto nie je potrebné preskúmať uzatváranie predchádzajúcich zmlúv o pôžičkách. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby 203,51 EUR.

6. Odvolací súd rozhodol po nadobudnutí účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) od 01. 07. 2016, ktorý sa vzťahuje aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a podľa 470 ods. 2, veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Nová právna úprava rešpektuje účinok procesných podaní urobených do 30. 06. 2016 v zmysle princípu právnej istoty a legitímnych očakávaní účastníka konania, ktoré neskončilo za účinnosti skoršej právnej úpravy.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie je vecne správne a vo výroku o trovách konania zmenil podľa § 388 CSP, preto že nebol dôvod na jeho potvrdenie ani zrušenie.

8. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu 21. 02. 2012 na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z. sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. S účinnosťou od 01. 04. 2015 bol uvedený text právnej normy doplnený treťou vetou, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

9. Odvolanie žalovaného nepovažuje odvolací súd za dôvodné. Okresný súd rozhodol o povinnosti žalovaného vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky bez úrokov a poplatkov a svoje rozhodnutie založil na § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. , t. j., že RPMN bola v spotrebiteľskej úverovej zmluve uvedená v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa. Proti uvedenému právnomu posúdeniu veci žalobca odvolanie nepodal. Aj keď možno prisvedčiť žalovanému, že rozhodnutiu okresného súdu chýba podrobnejšie odôvodnenie, dotknutou stranou sporu v dôsledku zamietnutia časti uplatneného nároku bol žalobca, ktorý odvolanie nepodal.

10. Okresný súd nemal dôvod posudzovať neplatnosť úverovej zmluvy a prejudiciálne sa zaoberať obsahom iných spotrebiteľských zmlúv len z toho dôvodu, že žalovaný ich považuje za bezúročné a bez poplatkov. Tvrdenia žalovaného, ktorý sa domáhal neplatnosti úverovej zmluvy ako nekalej obchodnej praktiky a konania žalobcu v rozpore s dobrými mravmi neboli spôsobilé spochybniť správnosť záverov okresného súdu, zistenej výšky spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý žalovanému na základe úverovej zmluvy, ktorú uzavrel s právnym predchodcom žalobcu dňa 21. 02. 2012. Žalovaný neplatnosť úverovej zmluvy vyvodzoval z toho, že predošlé spotrebiteľské úverové zmluvy obsahovali len výšku mesačnej splátky. V súvislosti s tvrdením žalobcu, že predošlé spotrebiteľské úverové zmluvy obsahovali len výšku mesačnej splátky bez rozdelenia splátky na istinu, úrok a iné poplatky odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-42/15, Home Credit Slovakia, z ktorého vyplýva pre všeobecné súdy taký výklad ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý zodpovedá tomu, aby z úverovej zmluvy mohol spotrebiteľ poznať deň splatnosti každej splátky úveru a údaje o počte a frekvencii splátok, aby z hľadiska predpísaných náležitostí (najmä RPMN, výška nákladov) mal možnosť pri uzavretí zmluvy skutočne posúdiť rozsah svojho záväzku. Súd teda nemôže urobiť záver o tom, že úver je bez úrokov iba na nevyšetrení výšky istiny a úroku v tej ktorej splátke úveru, ale musí sa zaoberať tým, či predpísané údaje o splátke úveru podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno vyvodiť z celého obsahu úverovej zmluvy. Vzhľadom na tvrdenia žalobcu, ktoré neboli spôsobilé preukázať neplatnosť úverovej zmluvy, okresný súd správne žalovaného odkázal na podanie žaloby, aby v inom konaní tvrdenia preukázal. Pokiaľ žalobca plnil viac ako mal, môže sa v inom konaní domáhať vydania bezdôvodného obohatenia.

11. Odvolanie žalovaného bolo dôvodné proti rozhodnutiu okresného súdu o trovách prvostupňového konania, kde okresný súd nesprávne vychádzal z toho, že žalobca mal v konaní plný úspech. Uvedený záver nezodpovedal výsledku konania vo veci samej, lebo žalobca pôvodne žaloval sumu 5.598,357 EUR a úspešný bol len čo do sumy 4.636,02 EUR. V prevyšujúcej časti, čo do sumy 636,77 EUR zobral žalobca žalobu späť bez zavinenia žalovaného a vo zvyšku (325,78 EUR) bol so svojou žalobou neúspešný. Vzhľadom na uvedené je potrebné náhradu trov rozdeliť podľa pomeru úspechu strán sporu podľa § 142 ods. 2 OSP, od 01. 07. 2016 podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol úspešný v pomere 83 % a žalovaný 17 %, preto odvolací súd zmenil výrok o trovách prvostupňového konania tak, že žalobcovi priznal o odrátaní úspechu žalovaného pomernú náhradu trov v rozsahu 66 % ($83 - 17 = 66$). Právny zástupca uplatnil odmenu za tri úkony právnej služby 3 x 190,87 EUR za prevzatie zastúpenia, podanie žalobného návrhu a vyjadrenie vo veci samej podľa § 13a ods. 1, písm. a), c) vyhl. č. 655/2004 Z. z., ku každému úkonu advokát uplatnil paušálne sumy náhrad 2 x 8,39 EUR, 1 x 8,58 EUR a 20 % DPH. Na trovách právneho zastúpenia uplatnených vo výške 717,56 EUR pomerná náhrada v rozsahu 66 % zodpovedá sume 473,59 EUR. Trovy právneho zastúpenia žalobca uplatnil podaním zo dňa 22. 02. 2016 a boli do súdneho spisu predložené ku dňu pojednávania, na ktorom okresný súd vyhlásil rozhodnutie vo veci samej. Náhrada trov na súdnom poplatku vo výške 335,50 EUR zodpovedá sume 221,43 EUR.

12. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). Žalovaný nebol v odvolacom konaní vo veci samej úspešný, aj keď odvolací súd zmenil výrok o trovách konania pred súdom prvej inštancie, ide iba o súvisiaci výrok vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci samej. V odvolacom konaní vo veci samej bol úspešný žalobca, ktorý uplatnil odmenu za jeden úkon právnej služby. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu len zopakoval závery vyplývajúce z odôvodnenia rozsudku okresného súdu a ničím nereagoval na tvrdenia žalovaného, ktorými odôvodňoval odvolanie proti rozsudku okresného súdu. Podľa § 251 CSP sú trovami konania len odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Pretože žalobcovi v odvolacom konaní žiadne účelne vynaložené trovy nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalobca nemá nárok náhradu trov odvolacieho konania.

13. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorými okresný súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a ktorým zastavil konanie ohľadom sumy 636,77 EUR nebol odvolaním dotknutý.

14. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).